

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 1 grudnia 1959 r.

w sprawie trybu ustalania cen zbytu na wyroby nietypowe i usługi nietypowe wykonywane przez podległe przedsiębiorstwa.

Na podstawie § 1 pkt 3 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 28 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień Ministrowi Zdrowia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych oraz cen robót (usług) wykonywanych przez podległe przedsiębiorstwa (Monitor Polski Nr 24, poz. 171) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za wyroby nietypowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się wyroby, które nie są objęte obowiązującymi cennikami ze względu na jednostkowy lub małoseryjny charakter produkcji i wykonanie według warunków technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Za usługi nietypowe uważa się roboty przemysłowe i usługi, które ze względu na swój charakter nie są objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą wyrobów i usług wykonywanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Zdrowia.

§ 2. 1. Podstawą do ustalenia cen zbytu wyrobów lub robót (usług) nietypowych jest jednostkowa kalkulacja wstępna kosztu własnego, sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) zgodnie z zasadami i według wzorów ustalonych dla danych wyrobów i robót (usług) typowych, powiększona o 5% planowanego zysku.

2. Kalkulacja wstępna kosztu własnego powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach, wzorach, na których podstawie dział głównego technologa lub komórka równorzędna przedsiębiorstwa ustala rodzaj materiałów oraz rodzaje operacji i czas robocizny niezbędny do wykonania nietypowego wyrobu lub roboty (usługi).

3. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 2, ustala się planowany koszt własny nietypowego wyrobu lub roboty (usługi) przyjmując:

- 1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji, przy czym narzut procentowy kosztu zakupu obliczać należy w wysokości ustalonej planem techniczno-ekonomicznym w stosunku do wykazanej w kalkulacji wartości materiałów łącznie z paliwem technologicznym;
- 2) koszt robocizny bezpośrednio — według obowiązującego systemu płac (taryfikator kwalifikacyjny, stawki płac, normy pracy);
- 3) koszty specjalne w odniesieniu do przedmiotów wykonywanych we własnym zakresie — według kosztów wytwarzania, natomiast w odniesieniu do usług i obróbki obcej — według obowiązujących cenników, a w razie ich braku — według oferty lub uzgodnienia z dostawcą; do kosztów specjalnych zalicza się:

- koszty wykonania dokumentacji konstrukcyjnej lub projektowo-kosztorysowej,
- koszty budowy prototypu,
- koszty wykonania specjalnego oprzyrządowania (na przykład: modele, przyrządy, sprawdziany itp.),
- koszty obróbki — usług obcych,
- koszt delegacji robotników w odniesieniu do robót terenowych;

4) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, sprzedażowe) — według procentowych narzutów przyjętych w planie techniczno-ekonomicznym.

§ 3. Dostawca (wykonawca) jest obowiązany sporządzić kalkulację (§ 2) w terminie 14 dni od daty otrzymania kompletnego pod względem technicznym zamówienia.

§ 4. 1. Ceny na wyroby nietypowe i roboty (usługi) nietypowe będą ustalane:

- 1) jeżeli cena jednostkowa wyrobu nietypowego nie przekracza 2.000 zł lub wartość zamówienia na roboty (usługi) nietypowe nie przekracza 20.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w porozumieniu z odbiorcą (zleceniodawcą), a w razie braku porozumienia cenę ustala jednostka nadrzędna dostawcy (wykonawcy) po uzgodnieniu z jednostką, której podlega odbiorca (zleceniodawca);
- 2) jeżeli cena jednostkowa wyrobu nietypowego jest wyższa niż 2.000 zł, a nie przekracza 10.000 zł, albo jeżeli wartość zamówienia na roboty (usługi) nietypowe jest wyższa niż 20.000 zł, a nie przekracza 50.000 zł — przez jednostkę nadrzędną, której podlega dostawca (wykonawca), po uzgodnieniu z jednostką nadrzędną, której podlega odbiorca (zleceniodawca); w braku porozumienia cenę ustala Ministerstwo Zdrowia w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca);
- 3) jeżeli cena jednostkowa wyrobu nietypowego jest wyższa niż 10.000 zł albo jeżeli wartość zamówienia na roboty (usługi) nietypowe przekracza 50.000 zł — na wniosek jednostki nadrzędnej, której podlega dostawca, przez Ministerstwo Zdrowia po porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca); w razie braku porozumienia cenę ustala Państwowa Komisja Cen;
- 4) w razie braku porozumienia pomiędzy dostawcą a odbiorcą co do wysokości ceny dostawca (jednostka nadrzędna, ministerstwo, któremu podlega dostawca) przesyła w terminie 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń wnioski o ustalenie ceny zbytu wraz z jednostkową kalkulacją wstępną, opinią odbiorcy i swoimi wyjaśnieniami do jednostki upoważnionej do decydowania o wysokości ceny; kopię pisma przekazującego sprawę dostawca przesyła odbiorcy (jednostce nadrzędnej, ministerstwu).

2. Zasady określone w ust. 1 nie dotyczą robót (usług) wykonywanych na podstawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, zatwierdzonej przez komisje oceny projektów inwestycyjnych właściwego szczebla.

§ 5. 1. Porozumienie w sprawie ustalenia ceny zbytu następuje w drodze przesłania odbiorcy, jednostce nadrzędnej lub ministerstwu, któremu podlega odbiorca, wniosku z załą-

czoną kalkulacją wstępną kosztu własnego. Odbiorca jest obowiązany w terminie 14 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić zastrzeżenia co do projektowanej ceny.

2. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżeń uznaje się za dowód zaakceptowania projektowanej ceny.

§ 6. 1. W odniesieniu do wyrobów i robót (usług) nietypowych wykonawca po zakończeniu danej roboty obowiązany jest sporządzić natychmiast kalkulacje wynikowe kosztu własnego i porównać je z kalkulacjami planowanymi (wstępnymi), które służyły za podstawę do ustalenia ceny zbytu.

2. Fakturowanie wyrobów i robót (usług) nietypowych następuje:

- 1) jeżeli koszt rzeczywisty jest wyższy od kosztu planowanego przyjętego za podstawę do ustalania ceny — według ceny ustalonej,
- 2) jeżeli koszt rzeczywisty jest niższy od kosztu planowanego — według kosztu rzeczywistego powiększonego o zysk 5%, ale nie wyżej od ustalonej ceny.

3. Jeżeli po przeprowadzeniu weryfikacji oraz sporządzeniu kalkulacji wynikowej potrzeba wykonania robót dodatkowych, należy uzupełnić zlecenie (umowę), z tym że na robotę dodatkową powinna być przeprowadzona dodatkowa weryfikacja oraz uzupełniona kalkulacja.

§ 7. 1. W wyjątkowych przypadkach, za które uważa się:

- 1) wykonanie robót (usług) w ramach specjalnych akcji ratowniczych lub zabezpieczających przed skutkami awarii,
- 2) drobne roboty remontowe, których koszt wynikowy nie przekroczy 2.000 zł, o ile na to wyraża zgodę zleceniodawca

— dostawca (wykonawca) ustala w porozumieniu z odbiorcą limit należności.

2. Limit należności ustala się przed przystąpieniem do prac, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na podstawie:

- 1) kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych przez dostawcę podobnych robót (usług) nietypowych,
- 2) szacunku opartego na przesłankach technicznych, wynikających z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. W razie nieosiągnięcia porozumienia z odbiorcą co do wysokości limitu należności limit ten ustala właściwa jednostka nadrzędna w porozumieniu z jednostką nadrzędną, której podlega odbiorca, bez względu na wysokość należności.

4. Ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej kosztu własnego z uwzględnieniem 5% zysku, przy czym górną granicą tego rozliczenia jest ustalony limit należności.

§ 8. Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą artykułów i robót (usług) przeznaczonych na eksport.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: R. Barański